

REVISTA ECONOMICĂ.

Organ financiar-economic.

Organul oficial al „Solidarității”, asociațiune de institute financiare ca însoțire.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociațiunii „Solidaritatea” sunt:

„Agricola”, (Ecica), „Agricola”, (Hunedoara), „Agricola”, (Lugoj), „Agricola”, (Sebeșul-sădesc), „Albina”, „Ardeleana”, „Arieșana”, „Arina”, „Armonia”, „Astra”, „Auraria”, „Aurora”, (Baia-mare), „Arieșana”, „Băndăra”, „Banca Poporală” (Caransebeș), „Banca Poporală”, (Dej), „Banca Poporală”, (Arpașul-inf), „Beregsana”, „Berzovia”, „Bihoreana”, „Bistrițana”, „Bocșana”, „Brădetul”, „Bucumana”, „Casa de împrumut ca însoțire”, (Bicaz), „Casa de păstr.”, (Mercuria), „Casa de păstr.” (reuniune), (Săliște), „Cămpiana”, „Cârțișoreana”, „Ciacorana”, „Chiorana”, „Chiseteiana”, „Codreana”, „Comuna”, „Concordia”, (T.-Uzdin), „Cordiana”, „Coroana”, (Bistrița), „Coroana”, (Timișoara), „Corvineana”, „Creditul”, „Crișana”, „Cugiereana”, „Detunata”, „Dolna”, „Drăganul”, „Dundreana”, „Economia”, (Cohalm), „Economul”, „Făgeșana”, „Fortuna”, „Frățietatea”, „Furnica”, „Georgiana”, „Grănișerul”, „Hațegana”, „Hondoleana”, „Hunedoara”, „Însoțire de credit”, (Vestem), „Inst. de credit”, (Mehadia), „Isvorul”, (Sângeorgiu), „Isvorul” (Sebeșul-inf.), „Iulia”, „Jiana”, „Lăpușana”, „Ligeșiana”, „Lipovana”, „Luceafărul”, „Mărgineana”, „Mercur”, „Mielul”, „Minerova”, „Munteana”, (Cormiaș), „Murășiana”, „Murășianul”, „Nădlăcana”, „Nera”, „Noiana”, „Olteana”, „Oraviceana”, „Orientul”, „Piatra”, „Plugarul”, (Cacova), „Plugarul”, (Săcădate), „Poporul”, (Lugoj), „Porumbăceana”, „Progresul”, „Racoșana”, „Reun. de împr. și păstrare”, (Ilva-mare), „Răureana”, „Săcana”, „Sătmăreana”, „Sebeșana”, (Caransebeș), „Sebeșana”, (Sebeșul-sădesc), „Seldăgeana”, „Sentinela”, „Sercăiana”, „Silvania”, „Șoimușana”, „Someșana”, „Speranța”, (Hosman), „Steaua”, „Tărnăveana”, „Tăbleșana”, „Timișana”, „Ulpiana”, „Unirea”, „Vatra”, „Victoria”, „Viitorul”, „Voileana”, „Vlădeasa”, „Vulturul”, (Sănmărtin), „Vulturul” (Tășnad), „Zărândeana”, „Zlăgnea”,

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12.—, pe 1/2 an K 6.—.

Redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Memento.

Am semnalat într'un număr anterior al nostru falimentul băncii timișorene „Temesvári belvárosi takarékpénztár r. t.”. Un faliment ca multe altele, întâmplat în anii din urmă la noi în patrie — la bănci maghiare și iudeo-maghiare. Și aci ca aproape în toate cazurile de faliment la bănci, păgubiți vor fi nu numai acționarii, cari își perd în întregime capitalul de acții de K 200,000, ci și deponenții, cari abia au prospecte să ajungă la o cotă minimală de 15% ale pretensiunilor lor de peste K 700,000, în care sumă, durere, sunt cuprinse afirmative și însemnate capitaluri ale unei instituții românești.

Ce a cauzat căderea institutului din estiu, care având în administrația sa și o casă de amanet, s'a bucurat în parte și de sprijinul cercurilor oficiale?

Conform cercetării judecătorești în curgere și a fasiunii directorului și contabilului băncii falite, mai ales două împrejurări au dus banca la ruină.

Abzicerea, la un moment dat, a creditului de reescont, din partea unui mare creditor al băncii, după care i-au revocat imediat creditul și alte institute de bani și s'au alarmat și deponenții, și acordarea prea ușuratică a împrumuturilor din partea institutului falit, în al cărui bilanț au figurat an de an ca active pretensiuni dubii în sumă de vre-o K 400,000.

Abzicerea creditului a fost provocată, probabil, de împrejurarea din urmă, căci fără un motiv ponderos arareori abzice un creditor clientului său creditul. Au putut fi însă și cauze mai adânci, asupra cărora este chemată a face lumină cercetarea în curgere.

Cazul băncii timișorene nu prezintă nimic nou. Cazuri de acestea s'au mai întâmplat. Cu toate acestea el poate servi ca un memento și pentru băncile noastre. Întâiu pentru că se află și între acestea unele, cari în râvna lor de a face cât mai multe operațiuni, pun uneori pond mai mare pe cantitatea, decât pe calitatea clientelei. Ajung deci la material de valoare problematică. Dar și din motivul, că întocmai ca și banca falită, de care ne ocupăm, băncile noastre în marea lor majoritate uzează în măsură exagerată de creditul de reescont, ce le stă la dispoziție.

Este un rău general acesta asupra căruia am atras în cursul anilor de repetite ori atenția cercurilor conducătoare ale băncilor noastre, fără a putea constata la ele până acum vre-o moderațiune în direcția aceasta. El constituie un pericol permanent pentru existența băncilor noastre. Și acesta este cu atât mai mare, cu cât momite de favoruri trecătoare și mai mult aparente, multe din băncile noastre prin angajamentele prea mari luate asupra-le au ajuns aproape cu totul la discreția unor creditori străini, la a căror indulgență în cazul unei crize cu greu vor putea conta.

Concurența la bănci.

Concurență, știm, că se numește în comerț emulația între comercianți de aceeași branșă de a atrage fiecare la sine un număr cât mai mare de cumpărători, căutând a se ridica astfel fiecare pe sine, în detrimentul celorlalți. Este o luptă egoistă pentru existență și anume adeseori, sau chiar de cele mai multe-ori pentru o existență *mai bună*. Concurența este mai mult sau mai puțin reprezentată în toți ramii vieții economice, dar terenul unde rezultatele ei es mai bine în evidență e totuși comerțul. În lupta de concurență se pot și se și folosesc fel de fel de mijloace și „apucături” după cum sunt și oameni și și branșa, în care se dă lupta. Prețuri mai ieftine, marfă mai bună, serviciu mai prompt și mai culant sunt armele cele mai naturale și tot odată neexceptionabile, cari se pot folosi în viața comercială în acest scop. Urmările unor asemenea lupte de concurență nu pot fi decât dintre cele mai favorabile pentru mulțimea consumenților. Dar concurența adeseori nu se mulțamește numai cu aceste arme de combatere, ci recurge și la altele mai puțin naturale și în acelaș timp și mai puțin oneste. Așa de exemplu aducerea pe piață de mărfuri slabe și numai cu un lustru de soliditate — în schimb ceva mai ieftine — încă este un mijloc de concurență, dar urmările pentru publicul mare a unei astfel de lupte nu vor mai fi favorabile, ci din contră. Mulți nepricepători seduși de ieftinătate vor preferi să cumpere ieftin și — se ’nțelege — rău, și paguba va fi tot a lor, adevărată a cumpărătorilor.

Acestea puține premise asupra concurenței în general, să vedem în cele următoare, dacă și în ce grad există aceasta și la bănci: cum se arată aici? de ce mijloace se servește și ce urmări are?

Băncile ca instituțiuni economice-financiare nu pot fi lipsite nici ele de caracterul „comercial” din motivul, că ele chiar și dacă nu cultivă afaceri propriu zise comerciale, dar de regulă ajută și promovează indirect asemenea daraveri, iar afară de aceasta nu negociază ele oare cu „credit”? Nu vând și cumpără „credit” cu gând de câștig? Deasemenea nu le stă în voie să negocieze cu monete, hârtii de valoare, realități etc.? Vorbim aici de acele bănci numai, cari se ocupă exclusiv numai cu *afaceri de bancă* și nici nu mai amintim de acelea, cari în sensul statutelor lor, cultivă, pe lângă daraverile lor curate de bancă, și afaceri pur comerciale: vânzarea și cumpărarea de mărfuri, ca: bucate, vinuri etc.

Stând astfel lucrul, e natural, că concurența are loc și există și la bănci. Echilibrul între „ofertă” și „cerere” e influențat și aici ca peste tot în comerț de concurență. Oferă băncile mai mari, din capitală credit celor mai mici cu procente acomodată după împrejurări, iar acestea primesc sau refuză și aleg — dacă le este dat — oferta cea mai favorabilă. Oferă

apoi toate băncile credit particularilor și primesc dela aceștia depuneri iarăș după împrejurări, supuse totdeauna legii de „ofertă” și „cerere”. Intocmai ca și în comerțul obicinuit de mărfuri, dar — credem — totuș cu o deosebire. Fiind aici „banul” așa zicând marfa de piață și fiind „cererea” în cazul acesta generală și aproape nelimitabilă, raportul între „cerere” și „ofertă” înclină mai mult în favorul acesteia din urmă. Cel care oferă credit (bani) ajunge astfel mai mult sau mai puțin liber de sub cătușele concurenței; în orice caz mai ușor supoartă concurența ca în comerțul propriu zis de mărfuri. În zilele noastre și în împrejurările date aici la noi credem, că este aproape o imposibilitate ca băncile — fie și mai multe de câte s’ar cădea — să fie ținute în loc din lipsa de „cerere” de bani. Trebuie să fie împrejurări de tot deosebite acelea și desigur nu dependente de „clientelă” ca o bancă să nu-și poată plasa la noi capitalurile de cari dispune. Și încă cu cele mai frumoase prospecte de câștig! Dovadă nerăsturnabilă dau despre aceasta băncile noastre românești din Ungaria. Ne vom folosi puțin la acest loc de exemplul acesta fiind destul de caracteristic pentru tema de care vorbim și fiind în acelaș timp cunoscut mai mult sau mai puțin de toți cetitorii noștri. Nu e oare de mirat că trăiesc și prosperează la noi, Românii din Ungaria și Transilvania preste 200 bănci cu caracter general? că *pot trăi* câte două sau chiar trei în câte un oraș sau orășel, sau chiar în câte o comună mai mărișoară? Unde-i concurența aici? Cum de permite ea, această lege necruțătoare a firei asemenea anomaliilor? Sau poate băncile noastre se cruță unele pe altele? „pactează” în sensul, ca să „lucreze” uniform? Realitatea ne arată din contră, că adevărat acolo, unde sunt două sau mai multe bănci în aceeaș localitate, relațiunile dintre ele nu sunt de regulă dintre cele mai amicale.

Faptul este, că în genere la bănci concurența — precum am arătat și mai sus — nu se poate validă tocmai așa de liber ca în comerțul de mărfuri căci marfa băncilor: „banul” este „căutată” peste tot și de regulă nu se refuză că ar fi de calitate inferioară sau prea scumpă. Și așa se explică și cazul băncilor noastre românești. Desigur, că și aici „se umblă în dăra” clienților, se caută și se atrag. Institutele mai tinere, cele mai multe vor fi desigur silite să-și „rupă” dela altele mai vechi clienți sau să-și *acvireze* singure direct clienți noi, dar în orice caz acest lucru nu se poate zice, că oferă vre-o greutate deosebită. Doritorii de împrumuturi, — cei mulți — se știe, că nu se lasă prea mult imbițați și încă ceea ce e mai interesant, dar și mai dureros, de cele mai multeori nu pun nici condiții de fel, ci primesc *oferta* așa, precum li-se face. Concluzia este dar, că *lupta de concurență este ușurată* pentru bănci în general și în special pentru băncile noastre românești *de însși clienții lor* și adeseori chiar în detrimentul propriu al acestora. Băncile nouă cari se înființează nu aduc de regulă nimic nou, nici un favor deosebit viitorilor lor clienți și deci nu prin con-

cesiuni și „acte de abnegațiune” în favorul acestora trăiesc și se ridică, ci — să o spunem pe față — cel mult prin reclame ieftine și apoi prin atracția des accentuata a „banului”. Datorii face chiar și celce n'are nici un zor de ele, numai ca să fie „în rând cu lumea”. Așa este aceasta aproape peste tot locul și așa este și la noi, dar nu este bine așa. Creditul băncilor să se folosească cu măsură și în mod rezonabil, pentru trebuințe simțite și pe lângă condițiile cele mai favorabile. Ținându-se și la noi Românii seamă peste tot de acest principiu, ar ajunge și la băncile noastre concurența cinstită să se afirme și din aceasta pentru publicul mare ar rezulta numai bine, iar băncile încă n'ar suferi prea mult. Raportul între „oferta și cererea” de bani ar deveni normal și aceasta este de dorit în interesul bine priceput al tuturor. R.

O critică a politicii economice a Ungariei.

În rubrica economică a marelui ziar „Pester Lloyd” economistul Dr. Alex. de Matlekovits supune unei critice aspre politica economică urmată la noi în Ungaria în ultimul deceniu.

Autorul constată, că nu există rețete politice-economice absolut valabile pentru toate statele și toate timpurile. Măsurile justificate pentru o țară din punct de vedere economic-politic, sunt absolut neadmisibile, uneori chiar periculoase pentru o altă țară. Pentru direcția politicii economice a unei țări trebuie să fie determinătoare împrejurările specifice ale acelei țări, căci neținându-se seamă de aceasta, măsurile luate, în loc de a ridica și promova bunăstarea, pot ajunge deădăptul deăunătoare pentru țară. Așa a fost aceasta în Ungaria.

Acel socialismul de stat a ajuns a fi în ultimul deceniu principiul conducător în viața economică. Pretutindenea, pe toate terenele activității economice întimpinăm acel prepotența și amestecul statului, deși la noi individualismul este încă departe de a fi ajuns la un grad de dezvoltare, care se justifice intervenția statului.

A aplică în Ungaria principiile socialismului de stat, când în aceasta țară până acum capitalismul abia că există, necum să se fi făcut culpabil de abuzuri în detrimentul obștei, nu este altceva — zice Matlekovits — decât o politică economică anachronică, păgubitoare dezvoltării naturale a vieții economice a țării.

Ca dovadă M. aduce faptul, că guvernul urmând exemplul Prusiei, a investit în anii trecuți vre-o 40 milioane în mine de cărbuni, cu intenția de a pune capăt crizei de cărbuni și a ieftini acest combustibil pentru publicul consumant. A opus deci societăților miniere particulare, un concurent, a căruia rizic îl poartă obștea. Și care a fost rezultatul? Nul. În schimb minele de cărbuni ale statului impun țării an de an sacrificii considerabile.

Analog este cu chestia locuințelor pentru muncitorii din capitală. Statul și comuna au hotărât a clădi în regie proprie case pentru locuințe pe seama muncitorilor. Cheltuielile reclamate de aceste clădiri sunt însă atât de urcate, încât dacă este vorba de o fructificare cât de neînsemnată a capitalului investit, locuințele vor trebui închiriate mai scump, decât locuințele particulare și atunci scopul avut în vedere nu

este ajuns. Sau se pot închiria mai ieftin numai pe lângă pagubă simțitoare. Clădirile din chestiune sunt deci, din punct de vedere economic o risipă, ce un stat cu finanțe desechilibrate ca Ungaria n'ar trebui să-și permită.

Și precum în acestea, așa aproape nu există acțiune în Ungaria, în care să nu se apeleze la concursul material al statului. Prin aceasta deoparte ajung în totală nelucrare singuraticii factori economici, iar de altă parte se impun statului însemnate sacrificii materiale, cari îi desechilibrează finanțele.

Ajutorul de stat a devenit în Ungaria sistem. Nu există portofoliu al căruia buget, să nu prezinte de câțiva ani încoace un șir întreg de subvenții acordate pentru scopuri economice. De subvenție se bucură toți ramii de agricultură. Industria, interesele micilor industriași, creditul agricultorilor și al meseriașilor și multe altele, toate se promovează cu banii din visteria statului. An de an subvențiunile cresc considerabil, ca și cum subvențiunile acordate ar da impuls nou pentru a cere alte ajutoare. Până când așa? De unde-și ia statul dreptul a face la singuraticii donațiuni sistematice din contribuțiunile totalității?

Aceasta este politica economică urmată azi la noi. Socialismul de stat dă direcția; promovarea intereselor singuraticilor cu mijloacele totalității și prin urmare păgubirea multora prin amestecul unilateral al statului în lupta de concurență a singuraticilor factori economici este azi tendința politicii economice în Ungaria. Direcția aceasta pe lângă multe alte pagube, a desechilibrat în cele din urmă finanțele țării, și va trebui cu atât mai vârtos părăsită, cu cât țara nu mai este în stare a suportă cheltuielile acestei direcții. Ne aflăm în fața celor 7 ani slabi, după ce în curs de atâția ani grași țara a urmat o politică economică rea.

Cuvântul unui specialist de calibrul lui Matlekovits trage greu în cumpănă și sub presiunea și a împrejurărilor, create de ei înșiși, guvernanții vor trebui, de voie de nevoie, să dea o direcție mai sănătoasă politicii economice greșite de până acum, care a fost totodată și o politică de căpătuială sistematică pentru ei înșiși și aliații lor de toate nuanțele.

Concedierea soldaților pentru lucrul câmpului.

De vre-o câțiva ani există la noi în Ungaria întocmirea salutară de-a se concedia soldații activi pe timpul celor mai grele lucrări la câmp în ale economiei. La început forurile militare superioare aveau temeri, că prin concedierea aceasta relativ lungă — trei săptămâni — se va altera disciplina între soldați și deci s'au împotrivit ani de rândul cererilor de concediere ale economilor de câmp și ale societăților agricole. După încercările făcute în ultimii ani însă s'a dovedit tocmai contrarul. Soldații în vederea concediului de vară își dau cu atât mai mare silință la serviciu și se poartă cu atât mai bine, cu cât știu, că acestea sunt condițiile esențiale de concediere. Intrucât permite serviciul și instrucția, concedii generale de câte trei săptămâni se dau: pe timpul secerii-sului, al cositului și făcutul nutrețurilor, al lucrărilor de vierit, al culesului porumbului și strugurilor, apoi pentru

lucrările speciale împreună cu cultivarea vermicilor de mătase.

Timpul concediilor militarești de vară ține dela finea lui Iunie până pe la începutul lui August. Concediul e mai bine dacă și-l cere însuși soldatul respectiv, prezentându-se anume pentru aceasta „*la raport*“ ce puțin cu o lună înainte de începerea concediului, ce voiește să ceară. Cererile întârziate numai în cazuri speciale se consideră. Cererile de concediu prin înșiși soldații „*la raport*“ sunt cele mai practice și mai acomodate și în același timp fără șpese.

1. Concedii capătă în prima linie acei proprietari s'au arăndași respective fii, ginerii și nepoții acestora cari pot dovedi, că sunt susținători de familie din motivul, că frații lor mai mici servesc în miliție de bună voie sau sunt duși de acasă la lucru în străinătate sau au întemeiat în acest restimp familii de sine stătătoare.

2. Economii de pământ mai mici respective fii, ginerii și nepoții acestora.

3. Muncitorii de câmp cu ziua, mai ales dacă aceștia sunt în anul ultim de serviciu în armată.

Alți soldați pot căpăta în timpul acesta concedii mai scurte, dacă permite serviciul. Soldații mai slabi, cei rău instruați, recruții din toamnă precum și voluntarii cu serviciu de un an nu se pot bucura de concedii de felul acesta. În general se acoardă asemenea concedii numai la *infanterie, vânători, la artileria de cetate, de munte și la artileria grea.*

Spre orientare mai amintim, că soldații concediați, cari se pot justifica cu „*carte de lucru*“ de câmp pot beneficia în călătoria spre și de acasă de prețul de jumătate pe aproape toate trenurile din Ungaria, dacă se însoțesc câte cinci înși la oaltă. În timpul concediării soldații au se poarte haine civile. Ajunși în comuna, unde au să-și petreacă concediul, soldații se vor anunța la oficiul comunal resp. la jandarmerie, cari vor avea să controleze dacă soldații concediați de fapt sunt ocupați, sau nu la munca pentru care s'a cerut concediul.

Inregistrând aceste dispoziții ale forurilor militare superioare, rugăm pe cetitorii noștri, cari vin în atingere cu poporul nostru dela țară să atragă atenția țăranilor noștri asupra acestor lucruri și să-i îndrume — întrucât n'ar ști — pe toți cei interesați să se folosească de ocaziune la timp. Cel puțin aici poate nu se vor exchide dela acest drept de a-și cere concedierea — ficiorii noștri români pe cine știe ce motive ridicole de „*rosz hazafi*“.

Tezaurul public al Ungariei în 1909.

În ultimele zile ale săptămânei trecute guvernul a publicat veniturile și cheltuielile casieriiilor statului în cuartatul ultim al anului expirat 1909 comparate cu cele ale anului 1908.

Conform datelor publicate s'au cifrat:

	1909	1908
Veniturile cu K	412.596.008	418.880.194
Cheltuielile cu K	391.465.319	399.456.121

Prin urmare în cuartatul IV al anului 1909 veniturile au fost mai mici, decât în perioada corăspunzătoare a anului 1908, cu K 6.284.186, iar cheltuielile mai mici K 7.990.802, Bilanțul cuartatului IV este deci cu K 1.706.615 mai favorabil decât cel al anului 1908.

Ce privește circulația totală a anului 1909 rezultatul nu este favorabil, căci totalul veniturilor a crescut numai cu K 22.246.302, pe când totalul cheltuielilor s'a urcat cu K 94.462.756; astfel că bilanțul anului 1909 se încheie mai nefavorabil decât bilanțul anului 1908 cu suma de K 72.216.453. În anul 1909 comparate cu anul 1908 s'au cifrat:

	1909	1908
Veniturile cu K	1.476.174.283	1.453.927.978
Cheltuielile cu K	1.625.676.046	1.544.201.593

Cauza acestui rezultat nefavorabil este, că guvernul coaliționist de pie memorie atât în 1908, cât și în 1909, când se știă deja că anul 1908 se încheie cu un deficit însemnat, a continuat cu urcarea cheltuielilor. Astfel au crescut cheltuielile ministerului de interne cu K 13 mil., ale ministerului de comerț resp. agricultură cu K 5·1 mil. resp. K 7·6 mil. și ale ministerului de culte cu circa K 8 mil. Sume însemnate au reclamat și cheltuielile comune ordinare și extraordinare provocate de situația politică externă nesigură. Cheltuielile căilor ferate de stat în fine încă au fost cu K 25 milioane mai mari decât în 1908, pe când veniturile au fost numai cu K 12·7 mil. mai mari decât în 1908.

Pentru acoperirea deficitului și a trebuințelor curente ale statului, guvernul a contractat un împrumut de cont-curent de K 100.000.000, care abia va fi de ajuns pentru restabilirea echilibrului bugetar, ci vor trebui părinții patriei să se cugete la iscodirea de noue izvoare de venit și să sisteze pentru timp mai îndelungat urcarea cheltuielilor.

REVISTA FINANCIARA.

Situațiunea.

Sibiu, 27 Maiu 1910.

Situația pieței internaționale de bani arată în săptămâna expirată oarecare îmbunătățire și deși în mod trecător în Londra etalonul privat a crescut la $3\frac{1}{2}\%$, ofertele însemnate de capitaluri franceze, cari în Paris au apăsă etalonul la $2\frac{1}{8}\%$, vor provoca probabil și în Londra o reducere a etalonului oficial în timpul cel mai apropiat. Abundență de bani domnește și pe piața Berlinului, asemenea inundată de oferte franceze.

Piața internă de bani, cu apropierea ultimei a început a fi ceva mai vie, cu toate acestea scăzând speculațiunea mișcarea abia va lua dimensiunile dela finele lui Aprilie. În Viena discontul privat s'a mișcat în ultimele zile între $3\frac{3}{8}\%$ — $3\frac{7}{16}\%$, acordându-se în unele cazuri chiar și $3\frac{1}{2}\%$; iar pro ultimo s'au negociat banii cu $4\frac{1}{2}\%$.

SOCIETATI FINANCIARE SI COMERCIALE.

„*Ancora*“, institut de credit și economii soc. pe acții în Gătaia. Sub firma aceasta s'a înființat în Gătaia, com. Timișului, o nouă întreprindere financiară românească.

Capitalul societar al noii societăți este K 50,000 și se ocupă pe lângă împrumuturi pe cambii și pe obligațiuni și cu alte întreprinderi: va înființa o secție a asigurărilor de vite, va aduce mașini pentru promovarea industriei de casă și se va ocupa și cu cumpărarea și vinderea efectelor. Membri în direcțiune sunt: Ion Epure, Gheorghe Gașpar, Avram Olariu, Gruia Margan, Ilie Broșteanu, Ilie Ghilezeanu, iar în consiliul de control: Dimitrie Bulgă, Nicolae Marianu, Nicolae Filip și Atanasu Minea. Director executiv: Simeon Popescu; casier: Trandafir Mircea. Activitatea și-o va începe noua societate la 1 Iunie 1910.

CRONICA.

Însoțiri noue de credit s'au înființat: în Daneș (com. Târnava-mare) comună cu circa 1600 locuitori, în majoritate Români.

Noua însoțire și-a ținut adunarea generală de constituire în 2 Martie a. c. și s'a întemeiat cu responsabilitate nelimitată a membrilor.

Direcțiunea este compusă din următorii 5 membri: Zaharie Medrea, prezident; Ioan Tilicea Nr. 52, viceprezident; Ioan Tilicea Nr. 30; Ioan Cristea Nr. 218 și Zaharie Cristea Nr. 51.

O altă însoțire cu responsabilitate limitată s'a întemeiat la 15 Februarie a. crt. în comuna *Cristian*, lângă Sibiu.

Direcțiunea acesteia din urmă se compune din următorii: Constantin Moldovan, prezident; Andreiu Casir, viceprezident; George Băra și Gavriil Crișan.

Casa de economii în România. Numărul total al depunătorilor eră de Lei 214,714 iar suma depusă eră de Lei 60.281,915, la finele anului trecut.

Cei 214,714 depunători se împart astfel după profesioni:

	Nr. depunătorilor	Suma depusă	
Militari	10,393	2.337,303	Lei
Impiegați	15,250	5.523,118	„
Comercianți	15,433	7.652,562	„
Lucrători	17,077	5.725,227	„
Servitori	13,297	4.454,928	„
Minori	92,270	14.046,342	„
Diferite profesioni	50,994	20.512,435	„
	<u>214,714</u>	<u>60.281,915</u>	Lei

Mișcarea populațiunii în România. După ultimele date statistice culese de ministerul de domenii, excedentul de nașteri față de decese, a fost în cursul anului 1909 de 94,915, pentru toată România.

Întreaga cifră a populațiunii este astăzi de 6.866,000 locuitori, la care dacă se adaugă și ultimile imigrări din străinătate, populațiunea României trece de 7 milioane.

DIN REGISTRUL FIRMELOR.

„*Aurora*“ în Baia mare. Inregistrat: Alegerea lui Ioan Georgiu și Dumitru Cionte, ca membri în direcțiune, în locul lui Alex. Pop și Dr. Victor Pop, cari au renunțat la posturile lor.

„*Arina*“ în Sanislău. Inregistrat: Alegerea lui Petru Cupcea, Dumitru Szilágyi și Petru David, ca membri în direcțiune, în locul lui George Szilágyi, Sever Sălăgeanu și Andreiu Bogdan.

„*Sebeșana*“ în Caransebeș. Inregistrat: Filiala din Ohababistra.

Iosofire de credit în Veștem. Inregistrat: Alegerea lui Nicolae George Mustată, ca viceprezident în direcțiune, investit cu drept de firmare, în locul lui Alexandru Bucur. Iar în locul celui dintâi a fost ales membru în direcțiune și firmant Nicolae Ioan Baci.

Tovărășia de consum și valorizare în Săcădate. Inregistrat: Alegerea lui Pavel Stefan András Nr. 58 ca membru în direcțiune și firmant, în locul lui Nicolae Ticăciu.

BIBLIOGRAFIE.

Procent, Promil, Interese și Teoria conturilor curente, ediția a II-a de I. C. Panțu prof. la școala sup. de com., o carte de specialitate în extensiune de I—IX+160 pagini, octav mare. *Prețul este 3 coroane. Se recomandă funcționarilor de bancă membrilor din direcțiune, cenzorilor, preoților și învățătorilor noștri și tuturor, cari au de a face cu băncile și cu cesele de păstrare. Se poate procura prin orice librărie sau direct dela librăria Ciurcu sau Mureșanu din Brașov sau dela librăria Arhidiecezană din Sibiu.*

Farafastăcuri, versuri de distracție cu portretul și iscălitura autorului de Ermil Borcia—Haralamb Călămar. Sibiu 1910 „Tipografia Poporului“.

O reușită broșură umoristică, ce procură momente de distracție și veselie oricui o cetește. Prețul este 50 fil. ediția „domnească“ și 40 fil. ediția „tărănească“.

Monografia comunei Sănosif sau Poiana (com. Bistrița-Năsăud) de preotul *Stefan Buzilă*. Tipografia *George Matheiu* în Bistrița 1910. Prețul broșat K 2-80, legat K 3-20.

O broșură de 350 pag. cuart în care autorul dă o descriere amănunțită a trecutului și prezentului comunei Sănosif, al căreia păstor sufletesc este. Conține pe lângă altele mai larg tractate și câteva capitole de interes din punct de vedere economic și social: Productivitatea pământului, edificarea și instruirea caselor, moșiile și prețul pământului; averea mișcătoare a comunei; vitele, prețul lor și pășunea; mișcarea populațiunii, ocupațiunea și portul poporului, negoțul, meseriile etc. Se poate procura dela autor în Sănosif u. p. O. Radna (B.-Naszód m.)

Cheia pentru calcularea intereselor, cu instrucțiune pentru folosirea ei. Sibiu 1910. Editura „Revistei Economice“. Prețul 50 fil.

„Cheia“ de sus este o tabelă de cifre, cu ajutorul căreia prin o simplă înmulțire (X) se pot afla cu cea mai mare ușurință și siguranță interesele după

orice sumă pe anumite zile. Se poate folosi la calcularea intereselor la cambii, depuneri etc.

Indeosebi este chemată a face bune servicii „Cheia”, bărbaților de încredere ai băncilor și însoțitorilor noastre, ușurându-le în măsură însemnată lucrul, ce îl au cu calcularea intereselor de întârziere la prolongiri de cambii și tot felul de imprumuturi de altă natură; dar o vor putea folosi cu succes și advocații; preoții la socotelile bisericesti, notarii și colecții de dare comunali; capitaliștii privați, cari cu ajutorul ei pot controla cu ușurință exactitatea dobânzilor, ce li-se socotesc după depuneri, efecte (hârtii de valoare) escontări de cupoane etc.

Cu un cuvânt „Cheia” este o tabelă de adevărat folos practic pentru toți, cari au daraveri de bani și editarea unei astfel de „Chei” a fost o trebuință demult și adeseori reclamată la noi.

Cheia pentru calcularea intereselor tipărită pe carton tare și durabil costă 50 fil. și se poate comanda la Administrația „Revistei Economice” în Sibiu Nagyszében.

La comanda de una sau două exemplare prețul se trimete mai bine în mărci poștale.

Firme falite.

Szállaczy Antal, comerciant în Deva, tribunalul în Deva, anunțarea pretensiunilor până la 18 Iunie, lichidarea la 20 Iulie și alegerea comitetului 23 Iulie a. c.

Podversek Iános, croitor în Orșova, tribunalul în Caransebeș, anunțarea pretensiunilor până la 1 Iulie, lichidarea la 21 Iulie și alegerea comitetului la 23 Iulie a. c.

Friedmann Oszkár, comerciant în Caransebeș, tribunalul în Caransebeș, anunțarea pretensiunilor până la 15 Iunie, lichidarea la 7 Iulie, alegerea comitetului 9 Iulie a. c.

Firme insolvente.

Schwarz Jenő, comerciant în Cluj.

Seidler Testvérek, comercianți în Târgul-Murășului

Neizer Sándor, comerciant în Bechicerecul-mare.

Gradjel János, comerciant de piei în Bocșa română.

Repholcz Jozsef, comerciant în Timișoara.

Schwarz Jenő, comerciant în Cluj.

Schupiter R. comerciant în Reghinul săsesc.

Biblioteca Băncilor Române.

- Nr. 1. *Studii de contabilitate* de Ioan I. Lăpădatu —50
 Nr. 2. *Băncile române din Ungaria și Transilvania* de Constantin Popp . . . . . —50
 Nr. 3-4. *Efectele publice* de Ioan I. Lăpădatu . . . . . —50
 Nr. 5-8. *Studii practice de bancă* de Ioan I. Lăpădatu . . . . . 1.—
 . . . . . 2.—
 Nr. 9. *Art. de lege LVIII: 1908 despre cec și Normativ pentru afaceri de cec*, traduse de Constantin Popp . . . . . —50
 Nr. 10. *Legea de asigurare* (§§. 453—514 ai Legii comerc.) traducere de Ermil Borcia. 1^{1/2} coale. Prețul K —.50 f.

*

Alte scrieri de specialitate economică-financiară.

Problemele reformei băncilor de Dr. C. Diaconovich. Prețul K 1.—, legat 1.50.

Anuarul Băncilor Române pe anii 1900—1909, à K 3.—, pe 1910 K 4.—.

Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor din direcțiune. de Alfred Kormos, traducere de Constantin Popp. Prețul K 3.—.

Drepturile, datorințele și responsabilitatea comitetului de supraveghiere. de Alfred Kormos, traducere de Constantin Popp. Prețul K 1.50.

Banca Austro-Ungară (organizația, operațiunile și importanța băncii noastre de emisiune) de Ioan I. Lăpădatu. Prețul K 1.—.

Știința conturilor sau Contabilitatea în partidă după de I. C. Panțu. Prețul K 4.—

Legea tovărășiilor (legea comercială ungară art. XXXVII; 1875 cu o introducere și îndrumări pentru înființarea tovărășiilor) de V. C. Osvadă. Prețul 50 fil.

Băncile populare din România, de V. C. Osvadă.

*

Biblioteca populară a Asociației.

Nr. 3. *Despre cărțile funduare și intabulări*, de Dr. V. Moldovan. Prețul K —.30.

Nr. 6. *Despre testament* de Dr. V. Moldovan. Prețul K —.30.

Nr. 7. *Poșta, Telegraful și Telefonul* de G. Todică. Prețul K —.20.

Nr. 10. *Grădina de legumi* de I. F. Negruțiu. Prețul K —.30.

Nr. 11. *Cultura cucuruzului* de I. F. Negruțiu. Prețul K —.20.

Nr. 20. *Impărțirea, lucrarea și îngrijirea unei moșii* de I. F. Negruțiu. Prețul K —.20.

*

În editura „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibitiului”, au apărut:

1. „Ținerea vitelor” de Eugen Brote . . . . . K —.24
2. „Trifoiul”, de Eugen Brote . . . . . „ —.24
3. „Prăsirea pomilor”, de Demetriu Comșa . . . . . „ —.24
4. „Legea veterinară”, de învățătorul Muntean . . . . . „ —.80
5. „Insoțiri de credit” (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote . . . . . „ 1.60
6. „Cartea stuparilor săteni”, de R. Simu . . . . . „ —.70
7. Statutele „Tovărășiilor agricole” . . . . . „ —.—
8. Statutele „Insoțirilor de credit” (Raiffeisen) . . . . . „ —.—
9. Povețe pentru stărpirea gândacilor de Maiu . . . . . „ —.10
10. Darea pe vinuri și favorurile (inlesnirile), ce le face legea în privința ei proprietarilor de vii . . . . . „ —.—
11. Povețe pentru apărarea împotriva gândacilor cari sfredelesc mugurii . . . . . „ —.10
12. Scurtă povățuire la stărpirea șoarecilor de câmp . . . . . „ —.10

- 13. Cum să imblătim orzul de bere? . . . —18
- 14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nic. Iosif . . . —70
- 15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc . . . —160

Sumar.

Memento. — Concurența la bănci. — O critică a politicii economice a Ungariei. — Concedierea soldaților pentru lucrul câmpului. — Tezaurul public al Ungariei în 1909. — *Revista financiară*: Situațiunea. — *Societăți financiare și comerciale*: „Ancora”. — *Cronică*: Insoțiri noue de credit, Cassa de economie în România, Mișcarea populației în România. — *Din registrul firmelor*. — *Bibliografie*: Farafasticuri, Cheiă pentru calcularea intereselor, Procent, Promil, Interese și Teoria conturilor curente, Monografia comunei Sănosif sau Poiana. — Firme falite. — Firme insolvente. — Biblioteca Bancilor Române. — Biblioteca populară a „Asociației”. — În editura „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”, au apărut.

Legea Tovărășiiilor

(Legea comercială ungară artic. XXXVII: 1875 cu o introducere și îndrumări pentru înființarea tovrășiiilor)

de

Vasile C. Osvadă,

directorul însoțirii „Agricola” din Hunedoara și redactorul foaiei „Tovărășia” din Orăștie.

Se poate comandă la autor sau și prin administrația „Rev. Economice” cu prețul de 50 fl.

Bursa de București.

Cursul din 25 Maiu 1910.

Rentă amort., impr.	mil. din	an	5%	vinde	Lei
185	1903,	5%		104-3/4	
274	1890,	4%		96-60	
180	1898,	4%		92-	
seria A. și B.	din 1905,	4%		92-3/8	
convertită	din 1905,	4%		91-85	
Obligațiile Credit. județian și comunal	5%			101-3/4	
Serisuri fonciare rurale	5%			99-3/4	
urb București	5%			89-3/4	
lași	5%			97-	

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Cursul din 25 Maiu 1910.

Grâu de Bănat	per 100 kg. vinde	22-60	23-20
Tisa		22-70	23-30
Pesta		22-55	23-20
Alba-reg.		22-55	23-10
Bacica,		22-20	23-10
Secară		15-50	15-70
Orz		11-80	12-50
Ovės		13-50	14-70
Porumb		11-	11-20
Rapită,			
Slănină (clisă)		167-	171-
Untură de porc B.-Pesta		189-	190-

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 24—25 Maiu 1910.

%	V A L O R I	Viena vinde	Bpesta vinde
A. Datoria de stat ungară.			
4	Renta ung. aur, ... scut. de dare	113-80	114-50
4	” ” Cor. . . . . ” ” ”	92-20	92-40
3 1/2	Impr. cu premii à 100 fl. . . . . ” ” ”	82-40	83-25
—	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	230-75	231-
4	” p. reg. Tisei și Seghedin, sc. de dare	163-35	162-
3	Impr. p. regul. Porților de fier . . . . . ” ” ”	79-05	78-75
4 1/2	Oblig. de regalii croato-slavone . . . . . ” ” ”	100-10	100-
4	” rurale ungare . . . . . ” ” ”	94-15	94-
4	” ” croato-slav. . . . . ” ” ”	95-	95-
B. Datoria de stat austriacă.			
4	Renta unit. conv. în cor., Mai-Nov., sc. de dare	94-45	94-75
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	94-45	94-75
4-2	” ” în hârtie, Febr.-Aug. ” ” ” ” ” ” ”	98-25	98-60
4-2	” ” argint April-Oct. ” ” ” ” ” ” ”	98-25	98-60
4	Losuri din 1860 à fl. 500—	175-	176-
4	” ” 1860 à fl. 100—	249-	248-
—	” ” 1864 à fl. 100—	336-	337-50
4	Renta austr. aur., ... scut. de dare	117-20	117-80
4	” ” Cor. . . . . ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	94-45	94-70
3 1/2	” ” de invest. ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	84-75	—
C. Alte datorii publice.			
4	Impr. orașului Budapesta din 1903, sc. de dare	91-90	91-90
5	” ” Viena . . . . . ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	101-60	—
6	” bulgar p. căi ferate din 1892 à frs 125	121-80	—
—	Imprumut Temes-Bega din 1897	96-60	96-60
D. Scrisuri fonciare, obligaț. com., etc.			
4	Instit. de Cred. fonc. austr.	95-50	—
4	Banca austro-ungară 50 ani în florini	99-80	99-80
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	100-15	100-15
4 1/2	Banca comerc. ung. Pesta în fl.	100-50	100-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-75	93-75
4 1/2	Obl. com. ” banca ung. Pesta cu 10% premie	103-75	103-75
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
4 1/2	Banca hipotecară ungară în cor.	100-25	100-25
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
—	Obl. cu premii Banca ung. hip. à K 100	—	111-
5	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	—	101-
4 1/2	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	—	99-
4 1/2	Cassa de păstrare generală Sibiu, ...	100-	100-
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-	93-
4 1/2	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	100-	100-25
4 1/2	Inst. de credit fonciar Sibiu, ...	100-25	100-
4	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	93-50	93-50
E. Lozuri.			
3	Impr. cu premii Inst. de cred. fonc. aust. din	307-	—
3	1880 à fl. 100	—	—
3	Impr. cu premii Inst. de cred. fonc. aust. din	284-20	—
—	1889 à fl. 100	—	—
4	Impr. cu premii Banca ung. hipot.	254-65	254-
2	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	118-	118-
5	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	293-75	—
—	Los. p. regularea Dunării, din 1870 à fl. 100.	34-	33-
—	Basilica—Budapesta à fl. 5—	551-	545-
—	Inst. de credit p. com. și indust. à fl. 100—	—	—
—	Buda, comuna à fl. 40—	270-	257-
—	Pálffy, à fl. 40—	69-50	70-
—	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—	45-25	46-
—	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	557-	554-
—	Losurile comunei Viena din 1874 à fl. 100—	—	13-25
—	Sanatorium Regina Elisabeta K 5—	—	20-
—	Lozuri „Jó sziv”, à fl. 4—	—	—
F. Valute.			
—	Galbini imper. pr. bucată	11-42	11-43
—	20 franci aur	19-13	19-14
—	20 marce aur	23-54	23-56
—	Sovereigns pr bucată	24-12	—
—	Ruble hârtie per bucată	2-55	2-56
—	100 Marce hârtie	117-70	117-83
—	100 franci hârtie	—	95-60
—	100 lire hârtie	94-85	95-30
—	100 lei hârtie	—	95-

„Panciovana“, institut de economii și credit în Panciova.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de **contabil** la institutul de economii și credit „Panciovana“ din Panciova prin aceasta se publică concurs cu termen până în 15 Iunie st. n. 1910.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

- a) Salar anual K 1600, în rate lunare anticipative;
- b) Tantiemă statutară.

Dela reflectanți se recere:

a) Să dovedească, că au praxă bună în toate afacerile de bancă, în special în contabilitatea de bancă și că sunt capabili a încheia *independent* bilanțul.

b) Să poseadă în vorbire și scriere afară de limba românească cel puțin mai una, cea germană ori cea maghiară.

c) Să fie deplini sănătoși și să aibă o conduită neexceptionabilă.

După un an de probă, alesul va fi aplicat definitiv în serviciul băncii, pe când i se pune în vedere ori cuartir în natură ori ameliorarea salariului în conformitate cu zelul și dibăcia dovedită.

Postul e de a se ocupa imediat după alegere. Ofertele instruite cu documentele necesare sunt a se înainta la direcțiunea institutului până la termenul indicat. Prezentarea în persoană e dorită.

Panciova, 20 Mai n. 1910.

Nr. 119 (I-1)

Direcțiunea.

„Aurora“ inst. de credit și econ., Baia-mare (Nagybánya).

CONCURS.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Aurora“ societate pe acții în Baia-mare, publică concurs pentru ocuparea posturilor de **contabil** și **funcționar**.

Dela reflectanți se cere:

1. Să documenteze, că au absolvat o școală comercială superioară.
2. Să poseadă pe lângă limba maternă, limba maghiară și limba germană în vorbire și scriere.
3. Să aibă o conduită neexceptionabilă.
4. Dela *contabil* să aibă praxă bună în toate afacerile de bancă și în special să fie capabil a conduce singur contabilitatea, a încheia bilanțul, a lucra cu împrumuturi pe anuități etc.

Contabilul va primi un salariu în care e și rețutul de cuartir de K 2160, iar funcționarul de K 1320 și un avans de salariu stabilit de adunarea generală.

Alesul după un an de probă va fi, eventual, definitivat.

Posturile sunt de ocupat mai târziu cu 1 Iulie n. a. c. Cererile să se înainteze până în 8 Iunie a. c.

Baia-mare (Nagybánya), 18 Mai 1910.

Nr. 120 (I-2)

Direcțiunea

„ULPIANA“, institut de credit și economii, ca societate pe acții în Grădiște, (Várhely Hunyad megye).

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de **contabil** la institutul de credit „Ulpiana“, societate pe acții în Grădiște (Várhely, cottul Hunedoara) prin aceasta se publică concurs cu termen de 15 Iunie st. n. 1910 cu emolumentele:

1. Salar anual K 1200 în rate lunare anticipative.
2. Tantiemă statutară.

3. Cuartir în natură: 2 chilii, culină, cămară, pivniță.

Dela reflectanți se recere:

a) să dovedească, că au absolvat cu succes bun vre-o școală comercială;

b) să poseadă în vorbire și scriere limba română și maghiară;

c) că pot conduce independent afacerile de bancă.

După un an de probă alesul va fi aplicat definitiv și în conformitate cu zelul și dibăcia, i-se pune în prospect și ameliorarea salariului.

Postul e de a se ocupa imediat după alegere. Grădiște, 18 Mai 1910.

Nr. 117 (2-2)

Direcțiunea.

Societatea de asigurare „Dunărea“.

Fondată la 1867. ★ Fonduri de garanție K 33.928,000

— Centrala în Viena: —

◆ Agenturi generale în Sibiu și Brașov ◆

la

„Albina“ inst. de credit și de economii.

„Dunărea“ se ocupă cu:

Asigurări contra focului, a pagubelor de grindină, contra infracției (furt prin spargere), asigurări de sticle la galantare, de transport, precum și cu asigurări asupra vieții și de rente, sub cele mai culante premii și condițiuni. Asemenea se fac asigurări pentru cazuri de accidente prin societatea de asigurare pe acții „Danubius“ fondată sub egida societății „Dunărea“.

Banca Austro-Ungară

(un studiu amănunțit despre trecutul, organizația, operațiunile și importanța băncii noastre de emisiune)

de

Ioan I. Lăpădatu.

prof. de științe comere.

Se poate comandă dela administrația »Re-vistei Economice«, cu prețul de 1 coroană.